

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

פסח שני - הרי כל עיקרו לא בא אלא כתוצאה
מתביעת ודרישת בנ": "למה נגרע, ועאכו"כ
בנוגע לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח
צדקנו - שבודאי מבקשים ודורשים כל בנ"
על ענין זה, והם אלו שפועלים זאת!

ראה עמוד 5

ערב שבת קודש פרשת אמור, י"ד אייר, פסח שני
ה' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

ת"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לעילוי נשמת
הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי
ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש
נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז

וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה
נפטרה ביום ט' תמוז ה'תש"ס
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם
הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה
ומשפחתם שיחיו קאטש

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

ההוראה מפסח שני / משיחת פסח שני ה'תשד"מ

6 זמן הגאולה

קרוב שאין למעלה ממנו / הזמן הנוכחי באור הגאולה

8 וילחום מלחמת ה' - וינצח! - מוסף מיוחד

במקום להקשיב לדברי הרמטכ"ל מתווכחים אם מותר לו להתבטא! / בענין שלימות הארץ

מדור ה'דבר מלכות' מוקדש לזכות החתן התמים **אורי אהרן יואל** והכלה **בתי' רות שי' זיסק** לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת
 יה"ד שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, כרצון ולנחת-רוח כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו ולזכות אחיו ואחיותיו וכל משפחת זיסק שי' לברכות עד בלי די

מדור 'זמן הגאולה' מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת **רוזה בת ר' יצחק מאיר** ע"ה **מיידנצ'יק** נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש - אחר חצות היום - ה'תשס"ב
 יה"ד שיקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממ"ש

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770
סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • **טלפון:** 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: רח' דב פרומר 24/5 קרית שמואל, חיפה • **פלאפון:** 051-646-343

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • **אינטרנט:** http://www.moshiach.net/blind

מחזיק את בשרו, אף ארץ ישראל בזמן שיושבין עליה - רווחא, ובזמן שאין יושבין עלי' - גמדא": בכדי שארץ ישראל תהיה במצב של "רווחא", רחבות - על היהודים שם לעמוד בעוז ובתוקף, ובמילא אסור להרשות לעצמם שום ענין של מפלה, רחמנא-ליצלן.

על-אחת-כמה-וכמה כשרואים בגלוי שלאחר כל שלושת המלחמות, הנה לאחר כל נצחון שנחלו בכל מלחמה - ויתרו ותיכף נסוגו, ולאחר-מכן ראו שזה הוביל למלחמה שלאחרי! ועל-דרך-זה כעת - בינתיים רואים זאת בענין אספקת הנשק (כנ"ל בארוכה), ורחמנא-ליצלן עוד¹⁷ ידם נטוי!

יו"ד. ויה"ד שהיות ונמצאים אנו במוצ"ש, ביום שאין אומרים בו תחנון ובחודש שהר"ת שלו מורים על ענין המרכבה¹⁸ - שבפנימיות כל בני" עומדים באופן דמרכבה להקב"ה -

שכל העניינים יהיו בחסד וברחמים ובקרוב ממש, כשיקחו "כלי זיין" וישובו את כל הגבול ובפרט הגבול המזרחי, ובאופן ד"בדרכי נועם" אבל "בשעתא חדא וברגעא חדא", שזוהי הדרך היחידה שעל-ידה יראו שמתכוונים לכך באמת, ובמילא זו הדרך היחידה שעל-ידה יפעלו, וכפי שראו בעבר, שדברים שעליהם עמדו בתוקף - לא רק בדיבורים אלא גם במעשה - הרי לא התווכחו אתם, אלא אדרבה, עוד עזרו לזה.

וכן תהי' לנו, שבקרוב ממש ו"בשעתא חדא וברגעא חדא" יערה עליהם רוח ממרום, ושלא ישלו את כל העולם עם תוכניות שיהיו בעוד שלוש שנים, שנתיים, שנה או אפי' חודש - אלא יישובו את כל הגבול המזרחי תיכף ומיד עם יהודים "חיים"¹⁹ ("לעבעדקיע אידן"), ויקשרו אותם עם "תורת חיים" שניתנה מ"ה' אלקים חיים", בארץ הלזו הגשמית - ארץ הקודש, שמשם נמשך הענין דהשגחה פרטית על כל היהודים בכל הארצות, ש"לא" ינום ולא יישן שומר ישראל".

ואזי יתבטל מיד הלחץ, ואדרבה, יקויים הפסוק²⁰ "גם אויביו ישלים אתו", והם עוד יתהפכו למסייעים בעניינים שבהם יש לסייע לבני ישראל.

ותהי' שלימות הארץ לגבולותי', יחד עם שלימות התורה, לימוד התורה וקיום המצוות, יחד עם הענין דשלימות העם, שזה כולל את ביטול הגזירה ד"מיהו יהודי", ויחד עם זאת לא להתייאש מאף יהודי, שהרי "אע"פ שחטא ישראל הוא"²¹, ו"בודאי סופו לעשות תשובה"²², וכיון שנמצאים בימי הגלות האחרונים - בודאי יעשה תשובה בקרוב ממש.

וילכו בריקוד לקבל פני משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, בגאולה האמיתית והשלימה.

(תרגום חפשי משיחת מוצאי ש"פ אמור, אור לי"ד אייר, פסח שני ה'תשל"ח - בלתי מוגה*)

17) ע"פ ל' הכתוב - ישע"י ה, כה, ועוד.
 18) מאור"א מע' א' אות פד. ב"ש לאה"ע סקכ"ו ס"כ.
 19) ירמ' י, י (בהשמטת תיבות). וראה אדר"נ פל"ד, י. וראה אור"ת נ"ך ח"א עה"פ (ע' תכג ואילך).
 20) משלי טז, ז.
 21) סנהדרין מד, רע"א.
 22) הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד ס"ג. תניא ספ"ט.
 (*) נדפס ב"שיחות קודש" תשל"ח (הוצאה חדשה) ח"ג ע' 33 ואילך.

ההוראה מפסח שני

- רואים שכל עיקרה של מצוה זו לא באה אלא ע"י הדרישה והתביעה של ישראל "למה נגרע", שכתוצאה ממנה נתחדש הציווי דפסח שני
- ועד"ז בעניננו – בקשת ותביעת בני אודות הגאולה . . עי"ז
- שישראל מבקשים וצועקים אודות הגאולה – פועלים הם שהגאולה תבוא במהירות וזריזות יותר מכמו שהיתה לולי בקשה ותביעה זו!
- למרות היותו בטוח שהגאולה תבוא, אינו יכול להשאר אדיש ולהמתין שהגאולה תבוא "מחרתיים", כאשר ביכלתו לפעול שתבוא מחר!
- משיחת יום ד' פ' בחוקותי, פסח שני ה'תשד"מ – בלתי מוגה

ואעפ"כ רואים שכל עיקרה של מצוה זו לא באה אלא ע"י הדרישה והתביעה של ישראל "למה נגרע", שכתוצאה ממנה נתחדש הציווי דפסח שני, ועד כדי כך – שציווי זה פעל שלימות בכל המצוות, שכן, מצוה זו השלימה את המספר דתרי"ג מצוות,

[ישנם כמה תקנות שאינם אלא מדברי סופרים, וכמו כן ישנם כמה מצוות שאינם נמנים בתור מצוה בפ"ע, ואילו הציווי דפסח שני הוא א' מרמ"ח מצוות עשה, שהראשונה שבהם – המצוה ד"אנכי ה' אלקיך"², הכוללת את כל מצוות עשה³, וביניהם – הציווי דפסח שני],

ועי"ז נפעל שלימות גם בתורה – מכיון ששלימותה של התורה תלויה בקיום המצוות במעשה בפועל, כמאמר⁴ "תלמוד גדול שמביא

ישנם הטוענים: מדוע מדברים ומכריזים ללא הרף על הנושא של ביאת המשיח, "אני מאמין . . בביאת המשיח . . אחכה לו בכל יום שיבוא" – יש לסמוך על הקב"ה שיגאל את ישראל מתי שירצה!?

הקב"ה שלח את בני לגלות, והוא זה שצריך לגאול אותם! וכידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו¹: לא מרצונו גלינו מארץ ישראל ולא בכוחותינו אנו נשוב לארץ ישראל, אבינו מלכנו הוא ית' הגלנו כו' והוא ית' יגאלנו ויקבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ ע"י משיח גואל צדק. וא"כ, מה פשר התביעה והצעקה אודות הגאולה – יש לסמוך על **הקב"ה**!?

הנה על זה בא הלימוד וההוראה מ"פסח שני":

לכאורה, היתה מצוה זו צריכה להנתן ע"י הקב"ה בעצמו – ככל שאר רמ"ז מצוות עשה,

(1) לקו"ד ח"ד תרצב, א. סה"מ קונטרסים ח"א קעה, ב.

כפי הוראת המומחה לעניני בטחון, שכבר אמר את דעתו ופרסם אותה היא גם נדפסה, – לא בגלל שרצו לפרסמה, אלא בגלל שלא היתה להם ברירה: הם לא יכלו להסתיר עוד את האמת, שכבר חודשים ושנים רצופות נמצאים באותו מעמד ומצב (ונס גלוי שלא ניצלו אותו באופן בלתי-רצוי יותר, רחמנא-ליצלן) – מצב ועמדה של פחדנות וגלות פנימית, שהיא הגלות הגרועה ביותר שיכולה להיות, שאפילו החושך כפול ומכופל של הגלות העכשווית (גלות הרביעית) לא דומה לגלות שבנפשו פנימה של יהודי, שכאשר עליו לעשות משהו – אפילו ב"אצבע קטנה" – מחשבתו הראשונה היא מה יאמר על-כך הגוי, ומה יאמר ע"כ ה"עלה נדף" שהגוי יהפוך!

וראו בפועל למה זה הביא: התנו את נתינת הנשק ליהודים בנתינת נשק לצוררי ישראל, וכל ההבטחה שעלי "בונים" כעת היא, שבעוד 4-5 שנים יתנו עוד 25 מטוסים – בה בשעה שהנשק לצוררי ישראל לא ישלח בעוד 4-5 שנים, אלא יש אומרים שכבר שלחו להם, וגם אם זהו פחד שוא הרי אומרים מפורשות שישלחו להם אותו בהקדם הכי אפשרי.

וכאמור, בנוגע לפועל יש לעשות ע"פ הוראות המומחה לעניני בטחון – שכולם מסכימים שהוא המומחה, ושומר את האמת; הויכוח היחידי שישנו בזה – האם היתה לו רשות לומר זאת, והאם ה' עליו לומר זאת עכשיו, או שהי' צריך לחכות ולומר באופן אחר. שכל השקלא-וטריא לא מקטינה (לדאבונו) את סכנת הפקוח נפש שבדבר.

רחמנא-ליצלן - עוד ידם נטווי!

ט. הובאה לעיל הדוגמא ממה שהי' בנוגע לעיר צור, ובקשר לזה – מותר כעת כבר גלות דו-שיח שהתנהל בין גנרל מארץ ישראל שהגיע לכאן לצורך השתלמות, לבין גנרל מצבא ארה"ב המומחה בתוכניות צבא (כיון שלא יזכירו כלל שמות):

שאל אותו האמריקאי: איך יתכן שלא כבשתם את צור? ענה לו הגנרל מא"י, שפחדו מהלחץ! (או שהי' לחץ – אינני יודע בדיוק מה הוא אמר לו).

השיב לו הגנרל האמריקאי: זה שנסחבו לפוליטיקה ולא כבשו את צור כדעת אנשי-הצבא (הן בארץ ישראל, הן בארה"ב והן בשאר המקומות) – הרי זה בדיוק מה שקרה לארה"ב במלחמת וויעטנאם, שגם בווייעטנאם אם היו נותנים לאנשי-הצבא לפעול כפי הבנתם – היו מסיימים את המלחמה בנצחון גמור ובזמן קצר מאוד, אך מאחר והפוליטיקאים לקחו את ההחלטה בעצמם – לכן נחלה שם ארה"ב מפלה.

שכאשר מדובר על ארה"ב – הם יכולים להרשות לעצמם מפלה בווייעטנאם, כי הם מספיק גדולים וחזקים, וווייעטנאם נמצאת מעבר לכמה ימים, ולכן זה לא כל-כך נוגע לה, כי אם תנצח – מה טוב, ואם לא – הרי ניסו ונכשלו;

אבל בארץ הקדש המעמד ומצב הוא שאי אפשר להרשות לעצמם שום כשלון, רחמנא ליצלן – מאחר שמדובר על "ארץ צבי"¹⁵, וכפי שהגמרא אומרת¹⁶ "מה צבי זה אין עורו

(16) גיטין נז, א.

(15) ירמ' ג, יט.

לידי מעשה".

וכל זה נפעל - כאמור - ע"י הדישה והתביעה של ישראל, שלא סמכו על הקב"ה (כביכול)... אלא תבעו שרצונם להקריב קרבן פסח, ועי"ז פעלו שיתחדש ציווי בתורה, ציווי המביא לשלימות כל התורה ומצוותי".

ועד"ז? בענינו - בקשת ותביעת בני"א אודות הגאולה:

לא זו בלבד שבקשה ותביעה זו אינה היפך התורה ח"ו, אלא אדרבה - התורה ציוותה להתנהג כן, ע"י אנשי כנסת הגדולה, שתיקנו שכאשר יהודי מבקש צרכיו מהקב"ה בעת תפלת העמידה - יאמר בתפלתו: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח... כי לישועתך קיונו כל היום", "ותחזינה עינינו בשוּבך לציון!"

ואינו מסתפק בכך שמבקש ודורש זאת בתפלה אחת - אלא חוזר על בקשה ותביעה זו בכל תפלה ותפלה, ג' פעמים בכל יום!

לכאורה, כבר ביקש זאת בתפלת שחרית, ולאחרי כן גם בתפלת המנחה - המובחרת שבכל התפלות, כדברי הגמרא⁵: "לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה", וא"כ, מהו הצורך לחזור ולבקש זאת בתפלה הסמוכה - תפלת ערבית?!

זאת ועוד: בתפלת העמידה נמצא יהודי במצב של "כעבדא קמי מרי"⁶, ואז יש להזהר בכל תיבה ותיבה כו', ובלשון הכתוב⁷: "היו דברך מעטים!"

ואעפ"כ, לא עוברת תפלה אחת ויחידה

(5) ברכות ו, ב. וראה סה"מ עז"ת ע' פב ואילך. סה"מ קונטרסים ח"א רג, ב ואילך.

(6) שבת י, רע"א. רמב"ם הל' תפלה פ"ה ה"ד. שו"ע אדה"ז או"ח סו"ס צה.

(7) קהלת ה, א. וראה ברכות סא, רע"א.

ללא בקשת ודרישת בני"א על הגאולה!

בני"א מבקשים וצועקים - ביחד עם דוד המלך, דוד מלכא משיחא - "עד מתי"⁸!... וכמו כן צועקים: "אלקים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט א-ל"⁹!...

ומבואר במדרש תהלים¹⁰: "הצדיקים אומרים להקב"ה מה תעשה, אומר לו קום והוא קם, שנאמר¹¹ קומה ה'. . . אומר לו אל תישן והוא מתעורר, שנאמר¹² עורה למה תישן, והוא מתעורר שנאמר¹³ ויקץ כישן ה'. אומר לו אל דמי והוא שומע, שנאמר¹⁴ מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישרים, וכן ישע"י אומר¹⁵ על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים גו' ואל תתנו דמי לו. . . אל תחרש ואל תשקוט א-ל עד שאתה רואה בעלבוך בניך".

וכפי שמבאר המגיד¹⁶ שזהו "ע"ד תפלתו של חוני המעגל שהיתה משנית כביכול רצון הבורא. . . (כ)משל אחד שלוקח את חבירו אצל היד ואינו מניח אותו לילך ומשנה רצונו כו".

ונמצא, עי"ז שישאל מבקשים וצועקים אודות הגאולה - פועלים הם שהגאולה תבוא במהירות וזריזות יתור מכמו שהיתה לולי בקשה ותביעה זו!

וזהו גם תוכן הבקשה והתביעה "את צמח

(8) ראה שיחת ש"פ תשא, שושן-פורים קטן ה'תשרי"מ ס"ח. וש"נ.

(9) תהלים פג, ב.

(10) עה"פ.

(11) בהעלותך י, לה.

(12) תהלים מד, כד.

(13) שם עה, סה.

(14) ישע"י מד, כו.

(15) שם סב, ו-ז.

(16) אור"ת הוצאת קה"ת) צז, ב.

יכולים להעמיד בסכנה את חייליהם הצרפתים.

וכאמור, המקור שממנו "תפתח הרעה"¹³ ושוב מושרשים כל הצרות - הוא מזה שלא כבשו את העיר צור! שאם היו כובשים אותה, היו רואים שמתכוונים באמת למה שאומרים, כמדובר כמ"פ בנוגע לענינים אחרים.

- הרי כלפי הפחדנים בין-כה לא יצאו ידי-חובה, כיון שבסופו של דבר כבשו חלק גדול משם, שגם צעד זה ה' היפך דעת הפחדנים - ואעפ"כ לאחרי הכל השאירו מקום של פורענות בגשמיות וברוחניות, כפי שרואים כעת בגלוי.

וכאמור לעיל, שנמצאים כזוה חושך כפול ומכופל, שאפילו כשרואים בעיני בשר שנהגו בטפשות, חוזרים למחרת על אותה הנהגה טפשית.

ז. כאמור, כבר עברו כמה ימים מאז שאמרו בגלוי שמעתה נתינת נשק ליהודים תותנה בנתינת נשק לצוררי ישראל - ומיד לאחר-מכן יצאו בכל הפירסום שזה לא מפריע לידדות ולא מפריע לאספקת הנשק, ובעבר נתנו כך וכך וגם בעתיד יתנו - עם כל הענינים שאומרים בדיבור אך בנוגע לפועל לא עושים! וההבטחה היחידה שרוצים לשכנע בה שהביאו הישג גדול במעשה - שבעוד 4-5 שנים יקבלו עוד 25 מטוסים!

- אף-אחד אינו יודע מי (מאיזו מפלגה ואילו אנשים) יהיו 'בעלי-בתים' בעוד 4-5 שנים, ואפילו מה יהיו בעוד שנה; והעולה על כולנה - כל זה הוא מה שמדברים עם צד אחד, אבל לא יודעים כלל מה מדברים עם המחבלים;

יודעים רק מה הם עושים: הם אינם מתחשבים לא עם וושינגטון, לא עם צרפת ולא עם אלו שנמצאים יחד עמם, אלא עושים מה שהם רוצים!

עד כדי כך שהכריזו בגלוי, שהצרפתים (חיילי האו"ם) נכנסו למחבוא עד שהדיפלומטים יתפשרו ביניהם. וטעמם ברור - הם אינם רוצים להעמיד עצמם בסכנה; ולאחר-מכן באים המחבלים וכובשים עוד מקום ועוד מקום - זה מה שהם עושים במעשה בפועל!

"ויבהנוני נא בזאת"

ח. כבר מדברים חודשים רצופים אודות ענין זה הנראה בגלוי - "ובחנוני נא בזאת"¹⁴, ניתן לבחון את הדרך הזאת. וכאמור, כבר ראו בכל המלחמות הקודמות את התוצאות שהשתלשלו מכך שהתפעלו ופחדו מהגויים.

ומה שטוענים שבמלחמות הקודמות היו תנאים שונים מעתה - אין זה נכון: היו אותם יהודים ואותם אינם-יהודים, ואותו מעמד ומצב;

אם ישנו שינוי - הוא רק בפרט זה שכעת התקרבו למעמד ומצב שמוכרח להיות ענין התשובה, ומשיח צדקנו מוכרח לבוא,

אבל בינתיים - כל זמן שנמצאים בימי הגלות האחרונים - ישנו פס"ד ברור שיש לנהוג

(14) ל' הכתוב - מלאכי ג, י.

(13) ל' הכתוב - ירמ' א, יד.

שנים יתנו ליהודים עוד 25 מטוסים...

ואחר כך רוצים לשכנע את העולם שזהו הישג עצום – יקבלו עוד 25 מטוסים (אבל אח"כ מוסיפים בלחש שזה יהי' רק בעוד 4-5 שנים לערך!...).

שזה בדומה לתוכנית בניית ערים גדולות בשטחים, שמיד לאחר ההכרזה על בניית הערים הוסיפו שאי-אפשר למהר, כיון שזה צריך להעשות באופן מתוכנן ומסודר, יש להכין את התכנית ולאחמ"כ את הדרכים ואת גדד-התיל וכו' (שזה הרי יקח כמה שנים) – ורק אח"כ יישבו יהודים באותם ששה מקומות.

ראו מה האוי"ם הצליחו לעשות...

1. כמדובר כמה פעמים⁸ (אלא שלא רצו 'להרעיש' על-כך), שכאשר גרשו את המחבלים מלבנון, גרשו אותם מכל מקום חוץ מהעיר צור – שהיא מהקינים הכי חזקים של המחבלים (זאת יודעים כל אלו שהתענינו בזה)!

– לא מדובר פה על קביעת הגמרא⁹ ש"אם מלאה זו חרבה זו", ו"לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים"¹⁰ – (זהו ענין שכתוב בתורה); מדברים על ענין גשמי וחומרי: ידוע לכל, שצור היא מהקינים החזקים של המחבלים!

ולא רק שהשאירו רוח רביעית פתוחה, כדי שהם יוכלו לברוח, שלזה יש מקום בהלכה¹¹ – כמדובר בהתוועדות הקודמת⁸ – כדי שהצד שכנגד לא יתייצב בכל המסירות-נפש, דבר שיכול לגרום יותר קרבנות ר"ל (אף שבנדון-דין ספק גדול אם חשבון זה מתאים – מכיון שהמחבלים פחדנים גדולים ביותר, ובודאי היו מסגירים את-עצמם ולא נלחמים; אבל בכל אופן, ע"כ יכולים להתנווכח, ואין ידיעות ברורות כיצד היו צריכים לעשות)

– אלא יתירה מזו, לא כבשו כלל את העיר צור וסביבותי! ולא בגלל שלא יכלו לכובשם, כמו שמישהו אמר שהיו אבנים גדולות בדרך... – זה שטויות ובורות: לא היו אבנים שיכלו למנוע את כיבוש העיר, והיו כל האפשרויות לכבוש את העיר ואז כל המחבלים היו בורחים משם (כשם שעשו חלק מהם, עד שהגיעה לאזנם הידיעה שלא יכבשו את העיר והם יכולים להשאיר!), וגם לא היה על כך שום לחץ מושינגטון!

ובכל זאת לא כבשו אותה רק בגלל הפחד מאלו שהיתה להם הדעה באותו הזמן. וכששאלו אותם: היתכן שלא כבשתם את צור?! ענו שכך סוכם. – עם מי זה סוכם? עם המחבלים או עם באי-כחם!

אחר-כך רצו להשלוח שיכבשו את צור על-ידי ה"חרב של שלום"¹², זו הנקראת או"ם – ולמעשה ראו מה האוי"ם הצליחו לעשות, שכאשר המחבלים נעמדו כנגדם הודיעו הצרפתים (חיילי האוי"ם) שהם יסוגו וישבו בבסיסיהם עד שהמחבלים יסכימו לתנאיהם, כי אינם

דוד עבדך מהרה תצמיח . . כי לישועתך קוינו כל היום" – אשר למרות שבכל מנין המצוות לא מציינו מצוה לומר תפלה זו, הרי ישנו פס"ד ברור ברמב"ם¹⁷ שהמצוות עשה דתפלה היא – "שיהא אדם . . שואל צרכיו שהוא צריך להם", היינו, שכאשר יהודי מרגיש שחסר לו משהו – עליו לבקש על זה מהקב"ה בכל עת מצוא ("לעת מצוא"¹⁸), ועפ"ז: אם בנוגע ל"מזוני" מבקש האדם מהקב"ה שיתן לו "מזוני רויחי",

– יש לו אמנם מזון בצמצום, אבל רצונו "מזוני רויחי" דוקא, ואכן מותר לו וצריך לרצות כן ע"פ תורה, כפס"ד המשנה¹⁹ שמכיון שכל יהודי הוא בן אברהם יצחק ויעקב, הרי גם כאשר נותנים לו "כסעודת שלמה בשעתו" אין יוצאים ידי חובה! –

הרי עאכ"כ כאשר מדובר אודות ענין הגאולה – הנה למרות היותו בטוח שהגאולה תבוא, אינו יכול להשאר אדיש ולהמתין שהגאולה תבוא "מחורתיים", כאשר ביכלתו לפעול שתבוא מחר!

ותירה מזו: אם רק ירצה – ביכלתו לפעול שהגאולה תבוא היום, כפס"ד הרמב"ם²⁰: "צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כולה [לא רק "מראש השנה ועד יום הכפורים"] כאילו חציו זכאי וחציו חייב, וכן כל העולם חציו זכאי וחציו . . עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה", ומובן, שהכוונה בזה ל"תשועה והצלה" מיידית, לא רק למחרת או מחרתיים, כפשטות המשל דכף

מאזניים שקולה, שכאשר מוסיפים פרט קטן על א' מכפות המאזניים, הרי זה מכריע תיכף ומיד, וכן הוא בנמשל [שהרי ה"משל" ד"תורת אמת" מכיון בכל פרטיו], שעי' מצוה אחת "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה" – תיכף ומיד ממש, ובלשון הרמב"ם²¹: "מיד הן נגאלין".

וכאמור – זוהי כללות ההוראה הנלמדת מהחידוש דפסח שני לגבי שאר ימי השנה כולה, כולל שבתות וימים טובים:

שבת – "מיקדשא וקיימא"²², ללא פעולתן של ישראל. ואפילו ימים טובים, ש"ישראל קדשינהו לזמנים"²³ – הרי אין זה באופן של אתערותא דלתתא מלכתחילה, כי פעולתן של ישראל אינה אלא בכך שהם קובעים את היום ד"ראש חודש" וועד שהקב"ה ופמליא של מעלה באים לשאול בב"ד של מטה אודות קביעת הזמן דר"ח²⁴, אבל ענין זה גופא אינו אלא לאחרי ציווי הקב"ה – "אשר קדשנו במצוותיו וצוונו" – בנוגע לכללות הענין דקידוש חדשים ועיבור שנים.

אמנם פסח שני – הרי כל עיקרו לא בא אלא כתוצאה מתביעת ודרישת בני': "למה נגרע", כנ"ל בארוכה.

ועאכ"כ בנוגע לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו – שבודאי מבקשים ודורשים כל בני' על ענין זה, והם אלו שפועלים זאת! ■

(21) שם פ"ז ה"ה.

(22) ביצה יז, א. נת' בתו"א יתרו סט, ג ואילך.

(23) ברכות מט, א. תו"א שם. ובכ"מ.

(24) ראה דב"ר פ"ב, יד. שמו"ד פט"ו, ב. וש"כ.

(17) הל' תפלה פ"א ה"ב.

(18) תהלים פב, ו. וראה ירושלמי ברכות פ"ד ה"א.

(19) ב"מ רפ"ז.

(20) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(8) ראה שיחת מוצאי ש"פ שמיני ה'תשל"ח ס"ה (10) פרש"י תולדות כה, כג.

(11) ראה רמב"ם הל' מלכים פ"ו ה"ז.

(9) פסחים מב, ב ובפרש"י. (12) ראה תענית כב, ב.

קרבתן שאין למעלה ממנו

הציווי דפסח שני (שע"י נעשה התיקון והשלימות דפסח ראשון) בא לאחר וע"י הקדמת הטענה "למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה"¹, דאף שידעו הסיבה והטעם שאינם יכולים להקריב קרבן, ואמרו זאת בעצמם בהתחלת דבריהם: "אנחנו טמאים לנפש אדם"¹, מ"מ, טענו בכל התוקף "למה נגרע", היתכן - תהי' הסיבה איזו שתהי' - שלא נוכל להקריב קרבן! טענה זו - "למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה'" - היא גם (ובעיקר) בנוגע לזמן הגלות:

מעמדם ומצבם של בני"ב בזמן הגלות הוא באופן של "טמאים לנפש אדם", דאף ש"אתם הדבקים בה" אלקיכם חיים כולכם היום"², ועד לחיים נצחיים בלי הפסק בינתיים, מ"מ, "כולנו טמאי מתים"³, מצד השייכות להדורות שלפנינו שכבר אינם בין החיים, ודוגמתו בדחוניות - שאף שכבר "כלו כל הקיצין"⁴, מ"מ, נמצאים עדיין בזמן הגלות מצד הענינים הבלתי-רצויים שהיו בדורות שלפנינו, החל מהדור דחורבן בית ראשון, והדור דחורבן בית שני. ועל זה צועקים בני"ב: "למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה'", היתכן שנמצאים עדיין בזמן הגלות, שביהמ"ק חרב, ואי אפשר להקריב קרבנות!...

ובמכ"ש וק"ז:

הטענה "למה נגרע" שאודותה מדובר בכתוב, היתה (א) טענה של כמה אנשים בלבד, (ב) ובנוגע לקרבן אחד בלבד, (ג) וקרבתן שאינו בשלימות דשאר הקרבנות מצד שייכותו לפסח מצרים, שנוסף לכך שהי' לפני מתן-תורה (לפני הדיבור)⁵, לא הקריבוהו ולא היזו את דמו ע"ג המזבח במקום המיוחד להקרבת הקרבנות (המשכן ומקדש, "בית לה" מוכן להיות מקריבים בו הקרבנות"⁶), כי אם נתינת הדם "על שתי המזוזות ועל המשקוף (מעין ודוגמת הזאת הדם ע"ג המזבח)⁷ על הבתים אשר יאכלו אותו בהם"⁸, ולא עוד אלא שהבתים עצמם (ביחד עם בני"ב שבהם)⁹ היו בארץ מצרים, תחת שליטתו של פרעה.

ואילו הטענה "למה נגרע" בנוגע לזמן הגלות, היא (א) בנוגע לכל בני"ב, (ב) בנוגע לכל הקרבנות, (ג) וקרבתן בשלימותם שהיו צריכים להקריב ע"ג המזבח בביהמ"ק שבא"י - היתכן שבמשך יותר מ-1900 שנים לא יכולים כל בני"ב להקריב קרבנות בביהמ"ק!...

ועוד ועיקר: ביציאת מצרים (פסח מצרים) היו כו"כ מבני"ב שלא רצו לצאת ממצרים, עד שפרעה הוצרך לשלחם ולגרשם ממצרים, כמ"ש "ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו" ("על כרחם")¹⁰, "בשלח פרעה את העם"¹¹, ורק אז נעשו בני חורין, משא"כ בגאולה

כך הרי זקוקים לעשרות-אלפי אנשים, וא"כ יש לחכות עד שיהי' כזה מספר אנשים וכו' וכו'. ותמורת זה שרצו להשלוח את עצמם ואת אחרים שזוהי הדרך הנכונה לשלום, עכ"פ להתכונן לשלום, עכ"פ לא להגדיל את הסכנה, רחמנא ליצלן - ראו בפועל, את מה שהמומחים לעניני בטחון אמרו לפני חודשים ושנים, איך כל סימן של פחד והיסוס - מגדיל את הלחץ.

ד. אשר על כן, יש לעשות מעשה בפועל - שעל-ידי-זה יראו שמתכוונים באמת שכל ארץ ישראל לגבולותי היא עכשיו ענין של בטחון ממש עבור שלוש וחצי מליון יהודים.

אמנם "לא ינום ולא יישן שומר ישראל"⁶ - אבל הקב"ה רוצה שיעשו גם פעולות בדרך הטבע, עכ"פ באצבע קטנה"⁶, כפי שהראה בתורתנו הקדושה, "תורת אמת"⁷, שכאשר שומעים שעכו"ם רוצים לבוא "על עסקי תבן וקש" - אזי כשמדובר על מקום שעל-ידו יתכן ש"תהא הארץ נוחה ליכבש לפניהם" - "יוצאים עליהם בכלי-זיין ומחללין עליהם את השבת"⁷.

ואז ישנה הבטחה שהלחץ יתבטל - כפי שראו כבר בכמה ענינים שעליהם עמדו בתוקף.

וכאמור, אין זו שאלה הקשורה באיסור והיתר או טומאה וטהרה - אלא זו שאלה של פיקוח-נפש ממש! זוהי דעתם של כל המומחים בעניני צבא ובטחון ללא יוצא מן הכלל. ואפילו הגנרל שאמר אחרת, הוסיף מיד, שמשירת שטח אכן תגדיל את הסכנה של פיקוח-נפש, אלא שישנם חשבוניות (שזקוקים לישא-חן בעיני הגוי וכו') שעבורם צריכים להעמיד בסכנה כמה נפשות מישראל (כפי שהי', רחמנא-ליצלן, בחודשים שעברו) - העיקר שינסו ללכת בדרך הזו...

- בדרך זו ניסו ללכת כבר כמה פעמים: אחרי כל מלחמה שהיתה בעבר, ניסו ללכת בדרך זו, ובכל פעם זה הסתיים בקרבנות של נפשות ישראל בפועל ממש.

ה. לאחרונה אירעו שני מאורעות (אשר כאמור לעיל (ס"א), מכיון שנמצאים בחושך כפול ומכופל, מראה הקב"ה הכל בגלוי):

(א) נדפס בכל העיתונים שהעומד בראש עניני הבטחון (כפי שהם על-פי דרך הטבע) אמר דברים גלויים וברורים (יותר ממה שהתירו לפרסם בעיתונים): שיש לדעת, שכל שטח על הגבול אשר אינו מיושב - מהווה פרצה; ואם ימסרו בפועל שטח זה - מונעים את אפשרויות ההגנה על שלש וחצי מליון יהודים בארץ הקודש.

(ב) האמריקאים התנו את אספקת הנשק ליהודים (להגנה עצמית) בנתינת נשק לצוררי ישראל, רחמנא-ליצלן! - שזוה בא כתוצאה מהשיטה בה הלכו עד עתה, שמחד אומרים את האמת - שיהודה ושומרון שייכים ליהודים, וזה קשור לבטחון הארץ; ומאידך, לא זזים ממקומם חודשים רצופים, ואומרים שלא יתנו ליהודים להתיישב שם.

וכשהרעישו ע"כ (שמתנים את אספקת הנשק) - הבטיחו (האמריקאים) שבעוד 4-5

(5) ראה חגיגה ו, א-ב. ובכ"מ.

(6) רמב"ם ריש הל' ביהב"ח.

(7) ראה לקו"ש חכו' ע' 78. וש"נ.

(8) בא יב, ז.

(9) ובפרט שנתייבבו להיות בהבתים (שם, כב).

(10) ס"פ שמות ובפרש"י.

(1) בהעלותך ט, ז.

(2) ואתחנן ד, ד. וראה אבות דר"נ ספ"ד.

(3) ל' היראים ששכ"ה (בהשלם - סרע"ז). רדב"ז הל' במורים פ"ה ה"ט. ב"ח יו"ד ששכ"ב. מג"א סתקס"א

סק"ב. ובכ"מ.

(4) סנהדרין צז, ב.

(6) תהלים קכא, ד.

(6*) ראה קה"ד בתחלתו. ועוד.

(7) טושו"ע (ואדה"ז) או"ח ששכ"ט ס"ז.

וכפי שהכריז המומחה לעניני צבא (בשם כל הצבא), שאם ימסרו שטח – אין אפשרות להגן על הארץ כולה.

ואפילו אלו שעשו "דעש" מהכרזה זו, לא הרעישו משום שזה לא נכון, אלא הכל מודים שהוא המומחה בענינים אלו, ושהוא אמר את האמת כפי שהיא מצד הבטחון, אלא ה"רעש" ה' האם היתה לו הרשות לומר זאת או שה' עליו **לשתוק!**

– מדובר על הגנת שלש וחצי מליון יהודים, ובכל זאת מתבוננים האם לפי ה"פרוטוקול" ה' רשות לומר את מה שאמר, או שה' עליו להחריש ולשאת על-עצמו את האחריות להגנת הגבולות!

לא היתה כזאת מעולם, לא רק בעם ישראל אלא אפילו אצל הגויים!

וכאמור, הכל מודים שהוא המומחה ושאמר את האמת כמות-שהיא – ואעפ"כ מתווכחים ללא הרף: אחד אומר שזה ענין פוליטי, והשני אומר שזה ענין בטחוני; אחד אומר שאת-זה צריך לומר שר, והשני אומר שגנרל צריך לומר זאת, או רמטכ"ל וכו'.

עכשיו הוא אמר זאת בגלוי, אבל ה"רעש" ע"כ מתנהל כבר כמה חודשים. ולא בגלל שמישהו החליט שהוא המומחה בעניני בטחון, אלא שמעו זאת מכל המומחים בעניני בטחון – לא ה' אפילו אחד ויחיד שאמר שמצד בטחון מותר למסור 'שעל' משטח מסויים.

ולמרות זאת, אלו שאמרו תמיד שיש ליישב את הגבולות – אומרים כעת לא ליישב את הגבולות כדי לא להרגיז את הגוי, ועי"ז (שלא יישבו) יתכן שיוכלו לפעול משהו אצל הגוי, עכ"פ שלא יהי' יותר קשה; ואחר-כך מתווכחים האם ה' צריך לומר את-זה בגלוי או שיש לשתוק, האם הוא ה' צריך לומר זאת או השני וכו'.

כל סימן של פחד והיכוס – מגדיל את הלחץ

ג. מובן בפשטות – עד שאפי' "בן חמש" מבין זאת – שכשמראים לגוי שמתפעלים ומפחדים ממנו, הוא חושב שזו הזדמנות לדרוש יותר, ועליו רק להראות יותר תקיפות.

וכפי שרואים זאת בפועל: אמרו שכל יהודה ושומרון שייכים ליהודים, אך בבת אחת ובחדא מחתא אמרו שלא יישבו את הגבולות, אלא ינהלו משא-ומתן וישקלו מה אומרת ועדה זו ומה אומרת ועדה אחרת וכו'.

ולא כדעת הטועים שע"ז ישא חן בעיני הגוי ובגלל זה הגוי יתן משהו, או עכ"פ לא יעשה דברים גרועים יותר – ראו בפועל שע"ז הזמינו על עצמם לחץ נוסף, עד לאופן שאמרו שאם הם רוצים נשק, הרי-זה מותנה בנתינת נשק לשונאי ישראל, רחמנא ליצלן, וזו הפעם הראשונה שמקשרים זאת יחד!

ומתי זה נהי' – כששמעו דבר והיפוכו: מחד גיסא אמרו שיהודה ושומרון שייכים ליהודים, ומאיך גיסא, בנוגע למעשה – פחדו לזוז ממקומם ונשארם בדיק באותו המעמד ומצב שהיו בו כמה חודשים לפני-זה, ומכריזים בגלוי שגם בעתיד לא יזוזו ממקומם!

ולאחרי שדחקו אותם לקיר – אמרו שהכינו תוכנית כיצד לבנות ערים גדולות, שלשם

העתידה לא יהי' צורך ח"ז **לגרש** יהודי מהגלות, כיון שזועק מצד עצמו **"למה נגרע!"** והמענה לטענת בני" על זמן הגלות, **"למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה'"** – בענינו כל פסח שני:

אם בנוגע לחסרון דהקרבת קרבן פסח פעם אחת אצל אחד מישראל אומרת התורה שאין זה דבר האבוד כיון שמתקנים ומשלימים החסרון – בנוגע לחסרון דהקרבת כל הקרבנות במשך קרוב לאלפיים שנה אצל כל בני"י, בודאי ובודאי שאין זה דבר האבוד כיון שמתקנים ומשלימים החסרון.

ובהקדמה: אף שגם בזמן הגלות משלימים הענין דהקרבת הקרבנות ע"י אמירת פרשיות הקרבנות, שעז"נ¹² **"ונשלמה** פרים שפתינו" – אין זה דומה להשלמות האמיתית שנעשית ע"י הקרבנות הקרבנות בגשמיות כפשוטם, בהמה מן החי, מנחה מן הצומח, ומלח ("על כל קרבנך תקריב מלח"¹³) מן הדומם, ובאופן שכולם (ג' הסוגים דדצ"ח¹⁴) מתאחדים יחדיו ע"י האדם המקריב ("אדם כי יקריב מכם קרבן לה"¹⁵).

ומזה מובן שהמענה האמיתי לטענה "למה נגרע", הוא, עי"ז שמתקנים ומשלימים את כל הענינים דהקרבת הקרבנות בגשמיות כפשוטם שהיו חסרים במשך קרוב לאלפיים שנות הגלות, שכל זה **יתוקן ויושלם** בביהמ"ק השלישי, "מקדש אדני- כוננו ידך"¹⁶, ש"בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים"¹⁷, ובו יהיו כלולים גם בית ראשון (שנבנה בחודש זי) ובית שני¹⁸.

ויש להוסיף, שעצם העובדה שבני" נמצאים בגלות ואינם יכולים להקריב קרבנות (לבלתי הקריב את קרבן ה'") הו"ע של **קרבן** (ועד לקרבן) שאין למעלה ממנו:

"קרבן" ("אדם כי יקריב **מכם** קרבן לה"¹⁹) ענינו מסירת נפש²⁰, ואין לך מסירת-נפש גדולה מזה שיהודי "מניח" שהקב"ה ישאיר אותו בגלות!...

יכול ה' יהודי **לבלבל את כל סדר ההשתלשלות** כדי למנוע שבנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו (כאו"א מישראל) יהי' בגלות!

היתכן – ה' יכול יהודי לטעון – שהקב"ה משאיר אותו בגלות, ובפרט **בגלות ארוך**, אלף שנים, ועד קרוב לאלפיים שנה, **וגלות קשה**, ככל קשיי הגלות שהיו, ל"ע, בדורות שלפנ"ז, ועד לדור האחרון שלפני דורנו זה, וגם בדורנו זה שבחסדי ה' נמצאים במלכות של חסד, שעושה טובות גדולות לבני" שיוכלו ללמוד תורה ולקיים מצוות מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, ומתוך הרחבה, "המקיים את התורה מעושר"²¹ – ה"ז סוכ"ס מעמד ומצב של גלות. (משיחות ט"ו אייר ה'תנש"א – בלתי מוגה)

(15) שם א, ב.

(16) בשלח טו, יז.

(17) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

(18) ראה חז"ל רכא, א.

(19) ראה לקו"ת ויקרא ב, ב ואילך. ובכ"מ.

(20) ראה רמב"ן ויקרא א, ט.

(21) ע"פ ל' חז"ל – אבות פ"ד מ"ט.

(11) ר"פ בשלח.

(12) הושע יד, ג. וראה שו"ע אדה"ז או"ח (מהדו"ב)

סו"ס א.

(13) ויקרא ב, יג.

(14) כיון ש"כל החי עולה לה" ע"י בהמה אחת, וכל

הצומח ע"י עשרון סלת אחד לבול בשמן כו" (תניא

פל"ד).

במקום להקשיב לדברי הרמטכ"ל מתווכחים אם מותר לו להתבטא!

א. לפני שישירו "עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו א-ל", יש להסביר (עכ"פ כמה מילים) במה בעיקר המדובר – והוא:

היות שנמצאים בחושך כפול ומכופל, הקב"ה מרחם ומראה תיכף את הקשיים (אינני רוצה לומר את המלה "צרות") שנגרמים מכך שמתקפלים בפני הלחץ, וכדלקמן.

דובר כבר כמה פעמים¹ בנוגע לענין של "שלימות הארץ", שהי' צריך ליישב מיד את כל הגבול המזרחי של ארץ הקודש, ולא לערוך תכניות לשנים הבאות שאז יבנו שם כמה ערים (שלוש, ארבע או שש וכיו"ב) – כי דרושים לכך כמה שנים, ובינתיים נמצאים בסכנה, רחמנא-ליצלן.

וכמדובר כמה פעמים, אפשר לעשות זאת "בשעתא חדא וברגעא חדא"²: ישנם מספיק אנשים המוכנים לזה, יש מספיק נשק ואין התנגדות מאף אחד – חוץ מה"מהרסיך ומחריביך ממך יצאו"³, אותם מספר יהודים מבולבלים, שמצד זה שנמצאים בגלות פנימית עמוקה, אינם יכולים לפעול בעצמם לעמוד בקומה זקופה ולא להתפעל מ"עלה נדף"⁴ – בגלל שהוא נדף על-ידי הגוי.

ורוצים להשלות את-עצמם בענינים של שטות – אשר אחת מהשטויות היא: שאם יעמדו בקומה זקופה ירגיזו את הגוי הגדול, מה-שאינ-כן כשיעמדו באופן ד"שה פזורה"⁵ (לא מצד המעלה שבדבר, אלא כ"שה" שהיא אסקופה הנדרסת, רחמנא ליצלן, לפני הגויים, (לא על אף יהודי)) – אזי הגוי לא יהי' 'ברוגז', ואז יפעלו אצלו כל מה שרוצים לפעול (עכ"פ שלא יעשה שום ענינים הנוגעים לענינים כבדים).

ושכנעו כאלו שהם גם פחדנים או כאלו שמתפעלים מהמלעיגים, או כאלו שמתפעלים מכמה בעלי קול חזק בגשמיות (ובמילא צועקים חזק) – שכדי לא להרגיז את הגוי הם ידחו את יישוב הגבול ויאמרו שעושים תוכניות לבניית ערים גדולות במשך הזמן, שלכל תוכנית דרושים כמה חדשים ושנים, ובינתיים ישאר חלק מהגבול באופן פתוח – ולכן הם בטוחים שאומות-העולם לא יעשו עכ"פ דברים שעד-עתה לא עשו.

ב. כמדובר כמ"פ, ענין זה נוגע לבטחונם של שלוש וחצי מליון יהודים הנמצאים באה"ק!

1) ראה שיחות: י"ג תשרי ("יחי המלך" קיא ע' 18),
מוצאי ש"פ לך לך ("יחי המלך" קעח ע' 13), מוצאי
ש"פ משפטים ("יחי המלך" קצד ע' 12), מוצאי ש"פ
צו ("יחי המלך" קצט ע' 12, ר ע' 26), מוצאי ש"פ
שמיני ("יחי המלך" רא ע' 13) ה'תשל"ח.

2) ראה זח"א קכט, סע"א.
3) ישע"י מט, יז.
4) ל' הכתוב – בחוקותי כו, לו.
5) ישע"י נ, יז.

זעקת המלך המשיח

"וילחם מלחמות ה' . . ונצח"
(רמב"ם הל' מלכים פרק יא הלכה ד)

מוסף מיזחד

בקשר עם המצב בארץ הקודש תובב"א

משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
במוצאי שבת קודש פרשת אמור
אור לי"ד אייר, פסח שני, ה'תשל"ח

תרגום חפשי ללשון הקודש
– בעריכת מערכת "יחי המלך" –

מוקדש לע"נ ינון ע"ה בן – יבלחט"א – אברהם אלעל – נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"א
ולעילוי נשמת ר' רחמים ב"ד יואב ע"ה אנטיאן – נפטר ליל שמע"צ ושמחת ה'תשס"ב
יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה